

ДОЗВОЛЕНО ЇХНЬОЮ ЦЕНЗУРОЮ

Незабаром уже прийде страсний тиждень. Віруючі побожно слухатимуть по храмах священні слова Євангелії про страждання нашого Спасителя, про тонкі хитрощі членів ерусалимського синедріону, про злі інтриги первосвящеників Анни і Кайафи.

Тут до речі було б перечитати відомий роман польського письменника Густава Даніловського «Марія Магдаліна», що досить яскраво висвітлює ті великі часи. Роман Даніловського набув по виході не абиякої слави. Навіть большевики видали його окремою книгою (у Ленінграді, Госиздат, 1923 р.).

Перегортаємо сторінки старенької вже книги. Так,—ось Анна і Кайафа, ось—засідання синедріону, ось—промова первосвященика Анни (стор. 111—112).

І зупиняємося, надзвичайно здивовані:

— Та це ж вичерпна програма жидівства!

Надаймо слово первосвященикові Анні:

— Минули для нас часи Макавеїв, мечем Ізраїль уже нічого не спроможеться.

Щодо меча, тут Анна правий не тільки для своєї доби: в лавах червоної армії жидів не буває, крім комісарів. Б'ються і вмирають не знати за що Івани і Гриці, але не Абруми і Срулі.

Але хай продовжує первосвященик Анна:

— Терези й міра — наша зброя, караван з крамом — наш легіон, а крамниця — наша фортеця.

Правильно, ваше первосвященство!

— Міцніші, ніж кайдани, золоті нитки, якими треба все облутати. Ніби павук, який натягає по всіх кутках своє павутиння, щоб душити мух, ми розтягнемо свою сітку по всіх кутках землі, поки, нарешті, облутані нею народи піддадуться під нашу владу.

Кінцева мета жидівства поставлена первосвящеником Анною цілком чітко. Але читаймо далі:

— Вважаючи себе за володарів, вони, дурні, крутитимуться за нашим бажанням, як млинове колесо крутиться силою потоку.

А! як саме за наших кривавих часів крутиться силою жидівського потоку млинове колесо дурнів з Лондону, Вашингтону й Москви?

— Їхні колісничі зупиняться, ніби зачаровані, якщо ми відмовимо їм осям у коломазі наших капшуків, і поїдуть, якщо ми побажаємо, але в наших віжках.

І презирливо кидає хитрий первосвященик Анна:

— Хай собі сидять гордовито на високих передках, хай залишаються нашими візниками!

А кінчає промову гладкий Анна вже питаннями, так би мовити, тактики:

— Але ми мусимо робити це таємно, хитро, обмірковано, з удаваною покорою, щоб вони не переставали вважати себе за переможців і не зрозуміли, в чім річ, раніше, ніж загинуть геть до останку.

Годі й казати, що програма всесвітнього жидівства накреслена первосвящеником Анною надто рельєфно. Пишеться — Сталін, вимовляється — Каганович. Івани й Гриці можуть знати тепер, за що саме вони примушені віддавати своє молоде життя.

Це вже не тільки заперечувані кагановичами «Протоколи сіонських мудреців», ні! Це — роман видатного польського письменника. Його аж ніяк не можна вважати за чорносотенця, бо Густав Даніловський належав до партії польських революціонерів. До речі, Даніловський навчався у Харкові, в Технологічному Інституті.

Головне ж, роман надрукований самими большевиками, їхня ж большевицька цензура дозволила роман до друку.

Як кажуть:

— Коментарі зайві!

М. ДРИЖЕНКО.